

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 104

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 11 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 663 din 29 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, ale art. 82 alin. (1) și (3) și ale art. 83 alin. (2) din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și ale art. 10 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române	2-6	117. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a doamnei Marinela Ghioca-Mititelu din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului	10
Decizia nr. 716 din 5 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală	7-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		3.028/2019. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat la adresa poștală str. Vâlcele nr. 17, Focșani, județul Vrancea, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Monument funerar maior Gheorghe Pastia, în categoria IV — monumente memoriale și funerare, m — monument, grupa B	11
85. — Hotărâre pentru aprobarea numărului de autoturisme necesare desfășurării activităților specifice de către Societatea OIL TERMINAL — S.A.	10	100. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea derogării în scop științific pentru unele specii de pești de interes comunitar	12-14
		3.132. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind constituirea și utilizarea fondului pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare a instituțiilor de învățământ superior de stat, pentru anul 2020	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 663**

din 29 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, ale art. 82 alin. (1) și (3) și ale art. 83 alin. (2) din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și ale art. 10 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, ale art. 82 alin. (1) și (3) și ale art. 83 alin. (2) din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și ale art. 10 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, excepție ridicată de Radu Ștefan Mazăre în Dosarul nr. 2.501/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.981D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către autorul excepției, prin care acesta solicită judecarea cauzei în lipsă.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 84D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Matei Eugen în Dosarul nr. 46/110/2018/a1 al Tribunalului Bacău — Secția penală. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 219D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Costești — Judecătoria de cameră preliminară în Dosarul nr. 2.950/214/2017/a1.2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 84D/2018 și nr. 219D/2018 la Dosarul nr. 2.981D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că

instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală. Susține că, prin Decizia nr. 333 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 23 august 2016, și Decizia nr. 734 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 17 decembrie 2015, Curtea a constatat că obligația impusă inculpatului, de a se prezenta în fața organului de poliție ori de câte ori este chemat, în condițiile și cu respectarea regulamentului, este proporțională cu scopul măsurii preventive a controlului judiciar. În ceea ce privește dispozițiile art. 82 alin. (1) și (3) și ale art. 83 alin. (2) din Legea nr. 253/2013, precum și ale art. 10 din Legea nr. 218/2002, apreciază că acestea reglementează faza de executare a controlului judiciar și nu vizează în mod direct acuzația penală adusă inculpatului, astfel că nu sunt aplicabile prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, corelativ cu art. 20 din Constituție. În ceea ce privește invocarea libertății individuale, garantată prin art. 23 din Legea fundamentală, arată că este de finalitatea controlului judiciar exercitarea unei supravegheri asupra persoanei aflate sub această măsură. Având în vedere aceste aspecte solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Decizia penală nr. 170 din 6 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.501/1/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, ale art. 82 alin. (1) și (3) și ale art. 83 alin. (2) din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și ale art. 10 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române**, excepție ridicată de Radu Ștefan Mazăre. Excepția a fost ridicată cu ocazia soluționării unei cauze penale în care au fost examinate legalitatea și temeinicia măsurii preventive a controlului judiciar.

8. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 46/110/2018/a1, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Matei Eugen într-o cauză penală.

9. Prin Încheierea din 22 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.950/214/2017/a1.2, **Judecătoria Costești — Judecătoria de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură**

penală, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Costești — Judecătorul de cameră preliminară cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect înlocuirea controlului judiciar.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției arată că stabilirea programului de supraveghere și modalitatea de executare a măsurii preventive a controlului judiciar sunt lăsate în sarcina organului de poliție, acesta din urmă putând stabili un program arbitrar și abuziv, cu ignorarea celorlalte drepturi constituționale ale inculpatului, precum dreptul la muncă și dreptul la liberă circulație.

11. Dispozițiile de lege criticate lasă la aprecierea organului de poliție întocmirea programului de supraveghere, fără ca acesta să poată fi contestat efectiv, într-un termen rezonabil, în fața unei instanțe independente și imparțiale pentru verificarea proporționalității măsurilor dispuse de organul de poliție. Astfel, legiuitorul trebuie să reglementeze posibilitatea de a introduce un recurs efectiv în fața unei instanțe independente și imparțiale atunci când măsurile dispuse de organul de poliție încalcă limitele proporționalității sau condițiile de rezonabilitate.

12. Făcând referire la Decizia nr. 333 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 23 august 2016, arată că în această decizie s-a reținut că programul de supraveghere întocmit de polițist ar putea fi contestat, potrivit dreptului general de petiționare, la organul de poliție ierarhic superior. Cu toate acestea, susține că organul de poliție ierarhic superior nu poate fi asimilat cu o „instanță independentă și imparțială”, potrivit art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Lipsa de independență și imparțialitate a organelor de poliție rezultă chiar din modul de funcționare a organelor de poliție, acestea fiind în relație de subordonare ierarhică internă, iar în ceea ce privește activitatea de urmărire penală, fiind într-o relație de subordonare față de procuror.

13. Citând din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, autorul excepției arată că articolul 6 din Convenție asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenție cu privire la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil în fața unei instanțe judecătorești sau a unui tribunal, dreptul de a institui proceduri în fața instanțelor judecătorești în litigiile civile sau penale constituind un aspect al dreptului la o instanță.

14. Susține că din dispozițiile de lege criticate rezultă că organul de poliție este cel care dispune efectiv asupra modalității de executare a controlului judiciar, iar împotriva acestor măsuri de executare inculpatul nu poate formula contestații/plângeri în fața unei instanțe independente și imparțiale, nici chiar în condițiile stabilirii unei modalități de executare în mod arbitrar, abuziv sau șicanator. Apreciază că toate acestea sunt elemente noi, neanalizate în decizia anterior menționată, astfel că acestea trebuie avute în vedere și analizate de instanța de contencios constituțional.

15. În continuare, apreciază că legea trebuie să prevadă dreptul inculpatului de a formula recurs efectiv, respectiv de a sesiza o instanță independentă și imparțială cu privire la nelegalitatea programului de supraveghere. Învederează că se poate ajunge la situația în care o măsură dispusă de către instanța de judecată, de exemplu ridicarea interdicției de a nu părăsi țara, poate fi contracarată, rămânând fără efect în condițiile în care organul de poliție poate stabili un program de prezentare care conține termene foarte scurte, repetate.

16. Arată că, potrivit dispozițiilor art. 82 alin. (1) și (3), ale art. 83 alin. (2) din Legea nr. 253/2013 și ale art. 10 din Legea nr. 218/2002, organul de poliție are competența exclusivă de a stabili conținutul măsurii preventive a controlului judiciar, o asemenea dispoziție nerespectând exigențele Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Susține că programul de supraveghere și procedura de executare a controlului judiciar, care sunt realizate efectiv de

organul de poliție, nu sunt măsuri de executare penală stabilite de către organul judiciar care emite actul procesual prin care este instituit controlul judiciar, ci aparțin organului de poliție, care nu poate fi considerat „instanță independentă și imparțială” care să stabilească măsuri de executare a controlului judiciar în mod unilateral. Astfel, nefiind menționat în cuprinsul actului procesual prin care se dispune controlul judiciar, programul de supraveghere stabilit de organul de poliție nu va putea fi verificat prin intermediul contestației formulate împotriva unei asemenea măsuri preventive. Drept urmare, formularea acestei căi de atac este inefficientă, iar dispoziția organului de poliție cu privire la stabilirea programului de supraveghere căruia inculpatul va trebui să se conformeze va rămâne în afara unui control jurisdicțional de legalitate și temeinicie. Așa fiind, autorul excepției apreciază că dispozițiile criticate contravin art. 20 alin. (2), art. 21 și art. 23 din Constituție, precum și art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** susține că punerea în executare a obligației dispuse în temeiul art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală se realizează conform art. 82 din Legea nr. 253/2013, conținutul programului de supraveghere fiind stabilit în mod exclusiv de către organul de poliție desemnat cu supravegherea persoanei față de care s-a dispus măsura controlului judiciar, potrivit normelor sale interne, fără intervenția organului judiciar care a dispus măsura. Stabilirea programului de supraveghere, care are ca efect restrângerea drepturilor și libertăților individuale civile, exclusiv de către organul de poliție, nu ar reprezenta, în sine, o problemă de legalitate, în condițiile în care ar exista o procedură jurisdicțională care să asigure liberul acces la instanță, respectiv dacă dispoziția organului de poliție cu privire la stabilirea programului de supraveghere căruia inculpatul trebuie să se conformeze nu ar rămâne în afara unui control jurisdicțional de legalitate și temeinicie. Apreciază că prin modalitatea de stabilire a programului de supraveghere se aduce atingere înseși drepturilor și libertăților fundamentale. Cu toate acestea, în actualul context legislativ, supravegherea, element esențial al măsurii controlului judiciar, este lipsită de orice formă de control jurisdicțional, ceea ce împiedică verificarea legalității și a temeiniciei dispoziției luate de organul de poliție, inclusiv sub aspectul proporționalității măsurii.

19. O asemenea situație este contrară principiului instituit prin art. 21 din Constituție, prin art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sub aspectul dreptului oricărei persoane ale cărei drepturi și libertăți au fost încălcate de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, și de a obține judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

20. În acest context face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a reținut că art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale trebuie interpretat în sensul asigurării „dreptului la o instanță” fiecărei persoane, respectiv dreptul de a iniția proceduri în fața instanțelor judecătorești. Gradul de acces permis de legislația națională trebuie să fie suficient pentru a asigura accesul individual la o instanță, în lumina principiului supremației dreptului într-o societate democratică. Totodată, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin folosirea sintagmei „recurs efectiv”, se referă la posibilitatea oricărei persoane de a avea

acces la o instanță de judecată, drept de care inculpatul nu a beneficiat, programul de supraveghere nefiind supus cenzurii unei instanțe de judecată independente și imparțiale.

21. În concluzie, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători apreciază că dispoziția organului de poliție prin care este stabilit programul de supraveghere a inculpatului pe durata existenței măsurii preventive a controlului judiciar constituie o modalitate de aducere la îndeplinire a controlului judiciar, așadar un act de executare, ce nu poate fi exclus controlului jurisdicțional fără a afecta drepturile prevăzute de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 21, art. 23, art. 41 și art. 53 din Constituție, câtă vreme drepturile și libertățile inculpatului pot fi restricționate semnificativ, în chiar substanța lor, contrar dispozițiilor organului judiciar care a luat măsura preventivă.

22. Garantarea drepturilor procesuale ale inculpatului, precum și garantarea unei proporționalități între obligațiile impuse prin măsura preventivă a controlului judiciar și conținutul programului de supraveghere se pot asigura doar prin exercitarea unui control de către instanța de judecată. În consecință, instanța judecătorească apreciază ca fiind evidentă neconformitatea cu Legea fundamentală a dispozițiilor de lege criticate, în măsura în care acestea nu sunt înțelese și aplicate în sensul că persoana supusă acestor măsuri are posibilitatea de a contesta în fața instanței măsurile dispuse de organul de supraveghere.

23. **Tribunalul Bacău — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, normele procesual penale criticate nefiind contrare dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (1). Posibilitatea de întocmire de către organul de poliție a programului de supraveghere se înscrie în limitele atribuțiilor legale și constituționale ale acestuia, nefiind decât o modalitate de aducere la îndeplinire a măsurii preventive a controlului judiciar, care este dispusă de judecător sau procuror și presupune, prin ea însăși, restrângerea anumitor drepturi și libertăți. Prevederile criticate nu aduc atingere nici dispozițiilor constituționale ale art. 1, prerogativele acordate organului de poliție înscriindu-se în sfera puterii executive, ele constând în aducerea la îndeplinire a unei decizii a organelor judiciare. Marja de apreciere pe care organul de poliție o are la stabilirea frecvenței vizitelor persoanei asupra căreia s-a dispus măsura controlului judiciar nu echivalează cu o decizie de privare de libertate în cadrul procesului penal. Mai mult, prezentarea periodică a inculpatului în fața organului de poliție, potrivit programului de supraveghere sau la solicitarea organelor judiciare, are ca finalitate asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 84D/2018, apreciază că dispozițiile art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Dreptul conferit de legiuitor organelor judiciare, de a chema inculpatul în fața lor ori de câte ori este nevoie, corespunde aceleiași finalități a controlului judiciar, aceea de realizare a instrucției penale. În acest sens, prezentarea periodică a inculpatului în fața organului de poliție, potrivit programului de supraveghere sau la solicitarea organelor judiciare în a căror rază teritorială locuiește sau domiciliază, are ca finalitate asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

26. Stabilirea conținutului programului de supraveghere de către organul de poliție reprezintă o modalitate de aducere la îndeplinire a controlului judiciar, așadar, un act de executare constând în aducerea la îndeplinire a unei decizii a organelor judiciare, prin aceasta nefiind încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, în fapt fiind vorba despre o colaborare a diferitelor organe ale statului în realizarea funcțiilor atribuite lor, având ca scop asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Astfel, dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 6 din Convenție referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât acestea au fost reglementate tocmai în scopul bunei desfășurări a procesului penal.

27. Mai mult, punerea în executare a obligației dispuse în temeiul art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală se realizează conform art. 82 din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. Astfel, potrivit alin. (1) și (3) ale art. 82 din Legea nr. 253/2013, după comunicarea de către organul judiciar care a dispus controlul judiciar a unei copii de pe ordonanța sau încheierea prin care s-a luat această măsură secției de poliție în raza căreia domiciliază sau locuiește persoana în cauză, organul de poliție procedează de îndată la stabilirea programului de supraveghere și cheamă persoana aflată sub control judiciar, pentru a-i aduce la cunoștință acest program. Stabilirea conținutului programului de supraveghere — momentele și frecvența obligației inculpatului de a se prezenta la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa — revine acestui din urmă organ al statului. Astfel cum prevede art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, persoana supravegheată se va prezenta la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat.

28. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

29. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

30. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, ale art. 82 alin. (1) și (3) și ale art. 83 alin. (2) din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 14 august 2013, precum și ale art. 10 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 25 aprilie 2014, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală: „(1) *Pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul trebuie să respecte următoarele obligații: [...]*

c) *să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa de către organul judiciar care a dispus*

măsura, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat.”;

— Art. 82 alin. (1) și (3) din Legea nr. 253/2013: „(1) Organul judiciar care a dispus controlul judiciar trimite o copie de pe ordonanța sau încheierea prin care a luat această măsură secției de poliție în raza căreia domiciliază sau locuiește persoana în cauză, precum și, dacă este cazul, celorlalte instituții abilitate potrivit art. 83 să supravegheze respectarea obligațiilor impuse. În cazul cetățenilor străini față de care s-a impus interdicția de a părăsi țara, comunicarea se face și Oficiului Român pentru Imigrări. [...]”

(3) După primirea copiei de pe actul prin care s-a dispus controlul judiciar, organul de poliție procedează de îndată la stabilirea programului de supraveghere și cheamă persoana aflată sub control judiciar, pentru a-i aduce la cunoștință acest program.”;

— Art. 83 alin. (2) din Legea nr. 253/2013: „Supravegherea îndeplinirii obligației prevăzute la art. 215 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 135/2010 se face în condițiile stabilite prin lege specială.”;

— Art. 10 din Legea nr. 218/2002: „În aplicarea legii inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine, la elaborarea cărora consultă Corpul Național al Polițiștilor și Consiliul.”

31. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 23 referitor la libertatea individuală și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a analizat anterior, prin Decizia nr. 333 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 23 august 2016, soluția legislativă criticată în prezenta cauză, apreciind că aceasta nu încalcă prevederile Constituției. Invocând Decizia nr. 734 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 17 decembrie 2015, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate, reținând că măsura instituită de către organele judiciare, conform art. 211—215 din Codul de procedură penală, are ca scop asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărire penală sau de la judecată, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni. Acest scop este realizat prin impunerea în sarcina inculpatului a unor obligații și interdicții, în vederea supravegherii conduitei acestuia de către organul judiciar. Pentru atingerea acestei finalități, legiuitorul a instituit, prin art. 215 din Codul de procedură penală, o serie de obligații „de a face” — un set de obligații pozitive, ce trebuie să fie dispuse cu prilejul luării măsurii controlului judiciar, fără ca acestea să poată fi cenzurate sau înlăturate, precum și o serie de obligații „de a nu face” — interdicții, a căror impunere este lăsată la aprecierea organului judiciar. În acest fel măsura controlului judiciar poate fi individualizată în funcție de informațiile existente despre faptă și despre persoana făptuitorului, informații care permit aprecierea stării de pericol ce determină luarea măsurii.

33. Curtea a reținut, totodată, că obligația prevăzută la art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, respectiv obligația inculpatului de a se prezenta la organul de poliție

desemnat cu supravegherea sa de către organul judiciar care a dispus măsura, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat, face parte din categoria obligațiilor — „de a face”/pozitive — ce trebuie respectate de către orice inculpat în privința căruia este dispusă măsura controlului judiciar.

34. În același timp, analizând critica potrivit căreia sintagma „ori de câte ori este chemat”, din cuprinsul normelor procesual penale ale art. 215 alin. (1) lit. c), nu corespunde cerinței de calitate a legii procesual penale, neoferind persoanelor în cauză protecția adecvată împotriva acțiunilor arbitrare ale organelor statului, Curtea a constatat că acest drept, conferit de legiuitor organelor judiciare, de a chema inculpatul în fața lor ori de câte ori este nevoie corespunde aceleiași finalități a controlului judiciar, aceea de realizare a instrucției penale. În acest sens Curtea a reținut că prezentarea periodică a inculpatului în fața organului de poliție, potrivit programului de supraveghere sau la solicitarea organelor judiciare în a căror rază teritorială locuiește sau domiciliază, are ca finalitate asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărire penală sau de la judecată și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

35. Totodată, Curtea a constatat că punerea în executare a obligației dispuse în temeiul art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală se realizează conform art. 82 din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. Astfel, potrivit alin. (1) și (3) ale art. 82 din Legea nr. 253/2013, după comunicarea de către organul judiciar care a dispus controlul judiciar a unei copii de pe ordonanța sau încheierea prin care s-a luat această măsură secției de poliție în raza căreia domiciliază sau locuiește persoana în cauză, organul de poliție procedează de îndată la stabilirea programului de supraveghere și cheamă persoana aflată sub control judiciar, pentru a-i aduce la cunoștință acest program. Stabilirea conținutului programului de supraveghere — momentele și frecvența obligației inculpatului de a se prezenta la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa — revine acestui din urmă organ al statului. Astfel cum prevede art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, persoana supravegheată se va prezenta la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat.

36. Curtea a reținut că prin Dispoziția nr. 9 din 10 februarie 2014 a inspectorului general al Poliției Române, emisă în temeiul art. 10 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a aprobat Metodologia privind organizarea și desfășurarea activităților specifice Poliției Române privind supravegherea persoanelor față de care a fost dispusă măsura controlului judiciar, controlului judiciar pe cauțiune sau arestului la domiciliu. Potrivit art. 11 din metodologie, polițistul desemnat cu supravegherea stabilește programul de supraveghere care va cuprinde cel puțin următoarele: zilele (ziua, luna, anul, ora) în care persoana supravegheată urmează să se prezinte la organul de supraveghere; sediul unității de poliție la care trebuie să se prezinte (cu excepția situației în care prin programul de supraveghere se va stabili ca prezentarea persoanei supravegheate care locuiește în mediul rural să se facă la postul de poliție/poliția comunală pe raza căruia/căreia se află locuința acesteia; gradul, numele, prenumele polițistului desemnat cu supravegherea și numărul de telefon la care poate fi contactat acesta; modalitatea de comunicare cu organul de supraveghere; modalitatea de comunicare a informațiilor relevante despre mijloacele de existență ale inculpatului, în situația în care organul judiciar a dispus o asemenea obligație; obligațiile pe

care acesta trebuie să le respecte pe parcursul controlului judiciar. Curtea a reținut, de asemenea, că, potrivit art. 11 alin. (2) lit. a) din metodologie, frecvența prezentării la organul de supraveghere nu poate fi mai mică de o dată pe săptămână, iar, potrivit alin. (3) al art. 11 din același act, la stabilirea programului de supraveghere se va ține cont de activitatea profesională a persoanei supravegheate, gravitatea faptelor săvârșite și datele privind comportamentul acesteia în societate. În vederea aducerii la cunoștință a programului de supraveghere, persoana în cauză va fi citată de îndată la sediul poliției municipale sau orășenești, iar, în cazul în care persoana supravegheată este obligată prin ordonanța/încheierea emisă de către organul judiciar să nu părăsească o localitate situată în mediul rural, inculpatul va fi citat și audiat la postul de poliție/poliția comunală pe raza căruia/căreia domiciliază, potrivit art. 12 alin. (1) și (2) din metodologie. Polițistul desemnat cu supravegherea aduce la cunoștință persoanei supravegheate, pe bază de proces-verbal, prevederile ordonanței/încheierii, programul de supraveghere și orice alte date necesare executării în condiții corespunzătoare a activităților de supraveghere. Așadar, Curtea a observat că conținutul programului de supraveghere se stabilește de către organul de poliție desemnat cu supravegherea persoanei față de care s-a dispus măsura controlului judiciar, potrivit normelor sale interne, fără intervenția organului judiciar care a dispus măsura.

37. Curtea a constatat însă că dispozițiile art. 8—20 din capitolul II al Dispoziției nr. 9 din 10 februarie 2014 a inspectorului general al Poliției Române stabilesc, în concret, procedura de supraveghere a respectării de către inculpat a obligațiilor ce îi revin pe durata controlului judiciar, prevăzând, astfel cum s-a arătat în precedent, în art. 11, criteriile în vederea stabilirii programului de supraveghere (activitatea profesională a persoanei supravegheate; gravitatea faptelor săvârșite; datele privind comportamentul acesteia în societate), de natură a elimina arbitrariul în stabilirea frecvenței prezentării la organul de supraveghere, în vederea respectării drepturilor fundamentale ale persoanei supravegheate. Curtea reține, de asemenea, că prezentarea periodică a inculpatului în fața organului de poliție în a căruia rază teritorială locuiește sau domiciliază, „conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat”, permite organului desemnat cu supravegherea să mențină un control

asupra conduitei inculpatului. Totodată, persoana supravegheată, nemulțumită de conținutul programului de supraveghere — de pildă, frecvența prezentării — poate face plângere, în temeiul dreptului său fundamental de petiționare, la organul ierarhic superior care coordonează activitatea structurilor de supraveghere judiciare, în vederea verificării modului de stabilire a programului de supraveghere și, după caz, a tragerii la răspundere, în condițiile legii, a polițistului desemnat cu supravegherea. În acest context, Curtea reține că, în îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice, în limitele competențelor stabilite prin lege, iar, potrivit art. 3 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, cu respectarea principiilor imparțialității, nediscriminării, proporționalității și gradualității, fiind obligat să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale omului, Constituția și legile țării, prevederile regulamentelor de serviciu (art. 4 din Statutul polițistului). De asemenea, potrivit aceluiași statut, polițistul răspunde, în condițiile legii, pentru modul în care își execută atribuțiile de serviciu, iar încălcarea de către polițist, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu angajează răspunderea sa disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz (art. 55 din Statutul polițistului).

38. Având în vedere toate cele arătate, Curtea a constatat că stabilirea conținutului programului de supraveghere de către organul de poliție reprezintă o modalitate de aducere la îndeplinire a controlului judiciar, așadar un act de executare constând în aducerea la îndeplinire a unei decizii a organelor judiciare, prin aceasta nefiind încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, în fapt fiind vorba despre o colaborare a diferitelor organe ale statului în realizarea funcțiilor atribuite lor, având ca scop asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărire penală sau de la judecată, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

39. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția pronunțată de Curte prin decizia precitată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu Ștefan Mazăre în Dosarul nr. 2.501/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Matei Eugen în Dosarul nr. 46/110/2018/a1 al Tribunalului Bacău — Secția penală și, din oficiu, de Judecătoria Costești — Judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 2.950/214/2017/a1.2 și constată că dispozițiile art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, ale art. 82 alin. (1) și (3) și ale art. 83 alin. (2) din Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și ale art. 10 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, Tribunalului Bacău — Secția penală și Judecătoria Costești — Judecătorul de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 716
din 5 noiembrie 2019referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Anton Lefter în Dosarul nr. 42.100/3/2017/a1.1 al Tribunalului București — Secția I penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.770 D/2017.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul este la al treilea termen de judecată și că autorul excepției de neconstituționalitate a depus, la dosarul cauzei, o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă, fiind asistat de un avocat din oficiu.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale, dar și la Decizia nr. 16 din 17 septembrie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii referitoare la pronunțarea unui recurs în interesul legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 42.100/3/2017/a1.1, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Anton Lefter într-o cauză având ca obiect verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive dispuse în privința autorului excepției de neconstituționalitate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că termenul de 5 zile reglementat prin textul criticat nu poate fi decât unul imperativ și că interpretarea acestui termen ca fiind de recomandare încalcă dispozițiile constituționale și convenționale invocate în prezenta cauză. Prin urmare, se susține că încălcarea termenului anterior menționat implică decăderea din exercițiul dreptului și nulitatea actului făcut peste termen, potrivit prevederilor art. 268 alin. (1) din Codul de

procedură penală. Este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 336 din 30 aprilie 2015.

6. **Tribunalul București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât Curtea Constituțională s-a pronunțat de mai multe ori cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală. Sunt invocate deciziile nr. 276 din 10 mai 2016 și nr. 53 din 2 februarie 2017.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se arată că autorul excepției de neconstituționalitate nu indică normele constituționale pretins încălcate prin textul criticat, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Se susține că, în prezenta cauză, sunt aplicabile *mutatis mutandis* soluția și considerentele Deciziei nr. 27 din 15 ianuarie 2008.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată că își menține punctele de vedere care au fost reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 145 din 17 martie 2016, nr. 276 din 10 mai 2016, nr. 251 din 5 mai 2016, nr. 698 din 29 noiembrie 2016 și nr. 155 din 14 martie 2017.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Când procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă, rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia.*”

13. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală au făcut obiectul Deciziei nr. 16 din 17 septembrie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și

Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii referitoare la examinarea sesizării cu privire la următoarea problemă de drept: „*Natura termenului prevăzut de art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală și consecințele nerespectării acestuia*”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 2 noiembrie 2018, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că termenul „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia” este un termen peremptoriu, iar încălcarea sa atrage decăderea procurorului din dreptul de a formula cereri privind măsurile preventive și nulitatea actului făcut în acest sens peste termen, precum și imposibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a verifica din oficiu legalitatea și temeinicia măsurii preventive înainte de expirarea duratei acesteia.

14. Instanța de contencios constituțional a fost însă sesizată cu prezenta excepție de neconstituționalitate prin Încheierea din 6 noiembrie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 42.100/3/2017/a1.1 al Tribunalului București — Secția I penală, anterior pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție a Deciziei nr. 16 din 17 septembrie 2018 și publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pentru acest motiv, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, textul criticat este aplicabil în interpretarea sa de la data sesizării Curții Constituționale.

15. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, și nu aceleași prevederi legale în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 17 septembrie 2018.

16. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 24 cu privire la dreptul la apărare, precum și prevederilor art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțate, în acest sens, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, Decizia nr. 251 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 16 iunie 2016; Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016; Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, Decizia nr. 702 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 19 aprilie 2017, Decizia nr. 729 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 23 februarie 2017, Decizia nr. 53 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 11 mai 2017, Decizia nr. 155 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 22 mai 2017, Decizia nr. 144 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 6 iunie 2018, și Decizia nr. 522 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 27 noiembrie 2019, prin care a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate astfel formulată.

18. Prin jurisprudența mai sus invocată, spre exemplu, prin Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, Curtea, făcând trimitere la Decizia nr. 145 din 17 martie 2016 și Decizia nr. 251 din 5 mai 2016, a constatat că termenul prevăzut de dispozițiile art. 207

alin. (1) din Codul de procedură penală are aceeași natură juridică cu cel prevăzut de art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind un termen peremptoriu, dar, spre deosebire de situația avută în vedere la pronunțarea Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 235 alin. (1) din Codul de procedură penală — când instanța de contencios constituțional a intervenit pe fondul unei practici judiciare cvasiunanime și de durată — aparținând inclusiv Înaltei Curți de Casație și Justiție, care a dat textului valențe neconstituționale, în cauzele deduse judecătii nu se putea vorbi de o atare interpretare a dispozițiilor de lege criticate, interpretare care să fie, în același timp, ulterioară publicării deciziei mai sus menționate. Prin urmare, Curtea a reținut că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, care pune în discuție o problemă de interpretare și aplicare a legii, ce trebuie să aparțină instanțelor judecătorești, trebuie respinsă, ca inadmisibilă (paragraful 17 din Decizia nr. 276 din 10 mai 2016).

19. Totodată, Curtea a reținut că nerespectarea termenului de 5 zile prevăzut în cuprinsul acestora, prin sintagma „cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia”, este de natură să cauzeze o vătămare procesuală, concretizată în încălcarea dreptului fundamental la apărare al inculpatului supus măsurii preventive, așa încât sunt incidente normele procesual penale ale art. 268 alin. (1) din Codul de procedură penală, sancțiunea pentru nerespectarea acestui termen fiind decăderea organelor judiciare competente din exercițiul dreptului de a proceda la prelungirea măsurii preventive în cauză și nulitatea absolută a actului făcut peste termen (paragraful 18 din Decizia nr. 276 din 10 mai 2016).

20. De asemenea, Curtea a constatat că, în jurisprudența sa, a preluat doctrina dreptului viu (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, și Decizia nr. 356 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014, paragraful 30 și următoarele), atât în privința normei supuse controlului de constituționalitate, cât și în privința normei de referință. S-a arătat că, dacă în privința normei de referință, și anume Constituția, Curtea este unica autoritate jurisdicțională care are competența de a o interpreta, în privința normelor supuse controlului de constituționalitate, interpretarea este realizată de instanțele judecătorești, conform art. 126 alin. (1) din Constituție (paragraful 19 din Decizia nr. 276 din 10 mai 2016).

21. Așadar, pentru determinarea conținutului normativ al normei supuse controlului de constituționalitate, Curtea a reținut că trebuie să țină seama de modul în care aceasta este interpretată în practica judiciară. S-a arătat în acest sens că interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011), iar, în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative. Interpretarea astfel realizată indică instanței constituționale înțelesul normei juridice supuse controlului de constituționalitate, obiectivizându-i și circumscriind-i conținutul normativ în vederea atingerii acestei finalități, interpretarea dată normelor

juridice trebuie să fie una general acceptată, aceasta putându-se realiza fie prin pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor hotărâri prealabile sau în soluționarea unor recursuri în interesul legii, fie printr-o practică judiciară constantă (a se vedea Decizia nr. 841 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 12 februarie 2016 paragrafele 29—30). Or, în cauza dedusă judecătii, Curtea a constatat că în privința modului de interpretare a normei juridice supuse controlului de constituționalitate nu au fost pronunțate nici hotărâri prealabile, nici hotărâri în soluționarea unor recursuri în interesul legii, care să contravină dispozițiilor Legii fundamentale, iar, cu privire la practica judiciară existentă, a constatat că aceasta nu se caracterizează printr-o cvasiunanimitate care să plaseze interpretarea textului criticat în afara cadrului și a limitelor Constituției. În acest context, Curtea a reținut că faptul că, în practică, unele instanțe judecătorești interpretează, în mod izolat, termenul prevăzut la art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală ca fiind unul de recomandare, și nu unul imperativ, și pe această bază factuală se solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii similare Deciziei nr. 336 din 30 aprilie 2015 nu relevă decât o chestiune de greșită interpretare și aplicare a legii, care poate fi remediată prin recurgerea la controlul judiciar. S-a arătat că întotdeauna controlul de constituționalitate vizează conținutul normativ al normei juridice, astfel cum acesta este stabilit printr-o interpretare generală și continuă la nivelul instanțelor judecătorești, neputând fi efectuat asupra conținutului normei juridice rezultat din interpretările eronate și izolate ale unor instanțe judecătorești. Prin urmare, controlul de constituționalitate poate viza norma astfel cum aceasta este interpretată, în mod continuu, printr-o practică judiciară constantă, prin hotărâri prealabile și prin hotărâri pronunțate în recursuri în interesul legii, atunci când acestea contravin dispozițiilor Legii fundamentale, însă competența Curții Constituționale este, de asemenea, angajată atunci când există o practică judiciară divergentă și continuă, fără a fi izolată, în care una dintre interpretările date normei în cauză este contrară exigențelor Constituției. Cu alte cuvinte, criteriul fundamental

pentru determinarea competenței Curții Constituționale de a exercita controlul de constituționalitate asupra unei interpretări a normei juridice este caracterul continuu al acestei interpretări, respectiv persistența sa în timp, în cadrul practicii judiciare, așadar existența unei practici judiciare care să releve un anumit grad de acceptare la nivelul instanțelor. De aceea, Curtea a constatat că este abilitată să intervină atunci când este sesizată cu privire la existența unei practici unitare/neunitare de interpretare și aplicare a legii de natură a încălca exigențele Constituției, iar interpretările izolate, vădit eronate, nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, ci al controlului judecătorec (paragraful 20 din Decizia nr. 276 din 10 mai 2016).

22. Prin urmare, Curtea a reținut că nu are competența de a elimina, pe calea controlului de constituționalitate, din conținutul normativ al textului o anumită interpretare izolată și vădit eronată a acestuia, legislația în vigoare oferind alte remedii procesuale ce au ca scop interpretarea unitară a normelor juridice. S-a statuat că acceptarea unui punct de vedere contrar ar echivala cu încălcarea competenței instanțelor judecătorești, iar Curtea și-ar aroga competențe specifice acestora, transformându-se din instanță constituțională în una de control judiciar (paragraful 21 din Decizia nr. 276 din 10 mai 2016).

23. În ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt aplicabile, în prezenta cauză, în forma lor existentă la data sesizării Curții Constituționale, respectiv anterior pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a Deciziei nr. 16 din 17 septembrie 2018.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Anton Lefter în Dosarul nr. 42.100/3/2017/a.1.1 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea numărului de autoturisme
necesare desfășurării activităților specifice de către
Societatea OIL TERMINAL — S.A.**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă un număr de 45 de autoturisme necesare desfășurării activităților specifice de către Societatea OIL TERMINAL — S.A.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul economiei, energiei
și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 28 ianuarie 2020.
Nr. 85.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a doamnei Marinela Ghioca-Mititelu
din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu
de lucru al viceprim-ministrului**

Având în vedere cererea doamnei Marinela Ghioca-Mititelu, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/3.161/A.T/10.02.2020,

în temeiul art. 19, 21, 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Marinela Ghioca-Mititelu se eliberează, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al viceprim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 11 februarie 2020.
Nr. 117.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN

privind clasarea ca monument istoric a imobilului situat la adresa poștală str. Vâlcele nr. 17, Focșani, județul Vrancea, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Monument funerar maior Gheorghe Pastia, în categoria IV — monumente memoriale și funerare, m — monument, grupa B

Având în vedere Referatul nr. 3.270 din 8 octombrie 2019 de aprobare a proiectului Ordinului ministrului culturii și identității naționale privind clasarea imobilului situat la adresa poștală str. Vâlcele nr. 17, Focșani, județul Vrancea, în Lista monumentelor istorice, cu denumirea Monument funerar maior Gheorghe Pastia, în categoria IV — monumente memoriale și funerare, m — monument, grupa B,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează ca monument istoric Monumentul funerar maior Gheorghe Pastia, imobil situat la adresa poștală str. Vâlcele nr. 17, Focșani, județul Vrancea, în categoria IV — monumente memoriale și funerare, m — monument, grupa B, cu codul în Lista monumentelor istorice VN-IV-m-B-21172.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt date în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Valer-Daniel Breaz

București, 9 octombrie 2019.
Nr. 3.028.

ANEXĂ

Zona de protecție a monumentului istoric Monumentul funerar maior Gheorghe Pastia, imobil situat la adresa poștală str. Vâlcele nr. 17, Focșani, județul Vrancea

Coordonatele punctelor de contur:

Coordonate stereo 70 Nord (X)	Coordonate stereo 70 Est (Y)
468306.98	668847.54
468231.88	668828.12
468024.08	668876.16
468038.70	668706.86
468063.60	668636.40
468199.52	668657.09
468193.62	668687.09
468241.47	668704.39
468296.71	668704.29
468296.69	668702.09
468332.80	668714.98
468332.97	668719.02
468342.66	668722.81
468343.46	668730.15
468338.87	668739.22
468357.93	668748.04

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea derogării în scop științific pentru unele specii de pești de interes comunitar**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 114.055 din 30.09.2019 al Direcției biodiversitate, ținând seama de avizul Academiei Române nr. 372/CJ din 25.09.2019, Avizul Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate nr. 810 din 4.09.2019 și Avizul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” nr. 16.673 din 13.09.2019, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și de faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

ținând cont de prevederile art. 38 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă capturarea, inventarierea, eliberarea ulterioară și monitorizarea speciilor de pești de interes comunitar, după cum urmează:

Nr. crt.	Cod specie	Denumire științifică	Denumire populară	Număr exemplare solicitate pentru derogare/an	Starea exemplarelor înaintea prelevării	Starea exemplarelor după prelevare
1.	5040	<i>Acipenser gueldenstaedtii</i>	Nisetru	80	Vii	Vii
2.	5041	<i>Acipenser nudiiventris</i>	Viză	5	Vii	Vii
3.	2487	<i>Acipenser ruthenus</i>	Cegă	80	Vii	Vii
4.	2488	<i>Acipenser stellatus</i>	Păstrugă	80	Vii	Vii
5.	4125	<i>Alosa immaculata</i>	Scrumbie de Dunăre	1000	Vii	Vii
6.	4127	<i>Alosa tanaica</i>	Rizeafcă	1000	Vii	Vii
7.	1130	<i>Aspius aspius</i>	Avat	1000	Vii	Vii
8.	5085	<i>Barbus barbus</i>	Mreană	1000	Vii	Vii
9.	6964	<i>Barbus petenyi</i>	Mreană vânătă	1000	Vii	Vii
		<i>Barbus carpathicus</i>	Mreană pătată	1000	Vii	Vii
		<i>Barbus biharicus</i>	Moioasă	1000	Vii	Vii
10.	2533	<i>Cobitis elongata</i>	Fâsă mare	300	Vii	Vii
11.	6963	<i>Cobitis elongatoides</i>	Zvârlugă	1000	Vii	Vii
12.	6965	<i>Cottus gobio</i>	Zglăvoacă	1000	Vii	Vii
13.	5323	<i>Cottus transsilvaniae</i>	Zglăvoacă transilvăneană	100	Vii	Vii
14.	4123	<i>Eudontomyzon danfordi</i>	Chișcar carpatic	400	Vii	Vii
15.	2484	<i>Eudontomyzon mariae</i>	Chișcar de râu	300	Vii	Vii
16.	2485	<i>Eudontomyzon vladykovi</i>	Chișcar mic	10	Vii	Vii
17.	2555	<i>Gymnocephalus baloni</i>	Ghiborț de râu	300	Vii	Vii
18.	1157	<i>Gymnocephalus schraetzer</i>	Răspăr	300	Vii	Vii
19.	1105	<i>Hucho hucho</i>	Lostrită	50	Vii	Vii
20.	2489	<i>Huso huso</i>	Morun	80	Vii	Vii
21.	1145	<i>Misgurnus fossilis</i>	Cicar	1000	Vii	Vii

Nr. crt.	Cod specie	Denumire științifică	Denumire populară	Număr exemplare solicitate pentru derogare/an	Starea exemplarelor înaintea prelevării	Starea exemplarelor după prelevare
22.	2522	<i>Pelecus cultratus</i>	Sabiță	1000	Vii	Vii
23.	5339	<i>Rhodeus amarus</i>	Boartă	1000	Vii	Vii
24.	1998	<i>Romanichthys valsanicola</i>	Asprete	5	Vii	Vii
25.	6143	<i>Romanogobio kesslerii</i>	Porcușor de nisip	1000	Vii	Vii
26.	6145	<i>Romanogobio uranoscopus</i>	Porcușor de vad	1000	Vii	Vii
27.	5329	<i>Romanogobio vladykovi</i>	Porcușor de șes	1000	Vii	Vii
28.	5197	<i>Sabanejewia balcanica</i>	Câră	1000	Vii	Vii
29.	5347	<i>Sabanejewia bulgarica</i>	Dunăriță	1000	Vii	Vii
30.	5346	<i>Sabanejewia vallachica</i>	Câră de Muntenia	1000	Vii	Vii
31.	6147	<i>Telestes souffia</i>	Clean dungat	200	Vii	Vii
32.	1109	<i>Thymallus thymallus</i>	Lipan	300	Vii	Vii
33.	2011	<i>Umbra krameri</i>	Țigănuș	300	Vii	Vii
34.	1160	<i>Zingel streber</i>	Fusar	600	Vii	Vii
35.	1159	<i>Zingel zingel</i>	Pietrar	600	Vii	Vii

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 31 martie 2022.

(2) Capturarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică se realizează numai de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului (INCDPM), denumit în continuare *titularul activității*, cu personal tehnic de specialitate și cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Exemplarele din speciile de faună sălbatică prevăzute la art. 1 vor fi capturate, inventariate, după caz marcate, eliberate în cel mai scurt timp, în condiții de maximă securitate.

(4) Capturarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică prevăzute la art. 1 se va face utilizând aparatură omologată, cu respectarea tehnicilor de capturare pentru evitarea rănirii exemplarelor de faună sălbatică.

(5) Este interzisă folosirea utilajelor care prezintă un grad de uzură ridicat sau pierderi de carburanți și/sau lubrifianți.

(6) Se vor folosi utilaje și mijloace de transport cu motoare performante, dotate cu atenuatoare de zgomot și capotaje în vederea încadrării în nivelul de zgomot admis, respectiv limitarea, pe cât posibil, a activităților generatoare de poluare fonică.

(7) Titularul activității prevăzut la alin. (2) se obligă să nu degradeze situl/siturile pentru care se aplică derogarea și va ține evidența tuturor categoriilor de deșeuri generate și a modului de eliminare al acestora.

(8) În cazul unor accidente/intervenții care produc prejudicii obiectivelor de conservare sau integrității siturilor, se vor demara lucrări de refacere ecologică ce vor fi vizate de administrator — Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate (ANANP) sau Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” (ARBDD), după caz, iar refacerea ecologică se va face pe cheltuiala titularului activității.

(9) În cazul unui eveniment care pune în pericol mediul, se anunță imediat autoritățile pentru protecția mediului (Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Garda Națională de Mediu, Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate).

(10) Pentru activitățile prevăzute la alin. (2) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) Capturarea speciilor sus-menționate se va face la nivel național, pe toate cursurile de apă, inclusiv în peste 600 de puncte de monitorizare din situri de importanță comunitară, cu respectarea eticii profesionale și a procedurii de monitorizare a speciilor de interes comunitar.

(2) Pentru speciile de sturioni (*Acipenser gueldenstaedtii* — nisetru, *Acipenser nudiiventris* — viză, *Acipenser ruthenus* — cegă, *Acipenser stellatus* — păstrugă și *Huso huso* — morun) acțiunile vor viza capturarea, marcarea, eliberarea, precum și monitorizarea cu ajutorul telemetriei ultrasonice și a sistemelor de monitorizare brevetate de către experții INCDPM a comportamentului și migrațiilor de pe cursul Dunării efectuate de aceste specii cu scopul reproducerii.

(3) Pentru speciile care se recoltează din perimetrul ARBDD, se vor respecta condițiile următoare:

a) titularul activității notifică ARBDD cu două săptămâni înainte intenția de a demara activitatea în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării” (RBDD); această acțiune trebuie să se desfășoare doar în prezența unui reprezentant al Comisariatului RBDD;

b) sunt necesare solicitarea și obținerea de către titularul activității a permisului de desfășurare a activității de la ARBDD, permis care va fi eliberat anual;

c) în cazul unui eveniment care pune în pericol mediul, se va anunța imediat și ARBDD, pe lângă autoritățile de protecție a mediului menționate la art. 2;

d) raportul referitor la rezultatele proiectului va fi transmis și ARBDD.

Art. 4. — (1) În termen de 7 zile de la data capturării, beneficiarul are obligația să transmită autorității teritoriale pentru protecția mediului un raport asupra fiecărei acțiuni derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 45 de

zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 5. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de

specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Costel Alexe

București, 29 ianuarie 2020.
Nr. 100.

ANEXĂ

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

Specia pentru care s-a acordat derogarea

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația specimenelor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale

Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor și apelor, iar în cazul speciilor de animale, altele decât păsările, și pentru prevenirea producerii unor daune importante asupra altor bunuri

În interesul sănătății și securității publice, iar, în cazul speciilor de animale, altele decât păsările, și pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială sau economică, și pentru consecințe benefice de importanță majoră pentru mediu

În scopuri de cercetare științifică și educație, de repopulare și de reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop, inclusiv pentru răspândirea artificială a plantelor

Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare din anumite specii de păsări sau din speciile prevăzute în anexele nr. 4A și 4B din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare

În interesul siguranței aeriene, pentru toate speciile de păsări, inclusiv cele migratoare

(Atașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind constituirea și utilizarea fondului pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare a instituțiilor de învățământ superior de stat, pentru anul 2020**

În temeiul art. 11, art. 205 alin. (7) și art. 222 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că Ministerul Educației și Cercetării asigură finanțarea de bază pentru universitățile de stat, prin granturi de studii calculate pe baza costului mediu per student echivalent, per domeniu, per cicluri de studiu și per limbă de predare,

luând în considerare riscurile ca un eveniment sau o acțiune să afecteze negativ capacitatea unei instituții de învățământ superior de stat de a-și atinge scopul și obiectivele stabilite în activitatea didactică și de cercetare,

luând în considerare Adresa nr. 3.458 din decembrie 2019 a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, înregistrată la Ministerul Educației și Cercetării cu nr. 748 GP din 3 decembrie 2019,

pentru a valorifica oportunitățile de dezvoltare care apar în activitatea didactică și de cercetare,

pentru a face față unor situații speciale sau neprevăzute,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Anual, din suma alocată în bugetul național pentru finanțarea instituțională a universităților se constituie un fond distinct pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare a instituțiilor de învățământ superior de stat, denumit în continuare *FSS*.

(2) Cuantumul procentual al *FSS* se stabilește prin metodologia de alocare a fondurilor bugetare pentru finanțarea de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat din România, aprobată anual prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 2. — (1) *FSS* se utilizează pe parcursul anului financiar pentru care s-a constituit.

(2) *FSS* este la dispoziția ministrului educației și cercetării și se repartizează instituțiilor de învățământ superior de stat care solicită sprijin pentru finanțarea situațiilor speciale care presupun cheltuieli urgente sau neprevăzute, apărute în timpul exercițiului bugetar și care nu au fost cuprinse în bugetul inițial.

(3) Sumele alocate din *FSS* instituțiilor de învățământ superior de stat pot fi folosite pentru:

a) asigurarea resurselor necesare instituțiilor de învățământ superior pentru organizarea/desfășurarea unor activități ocazionale (conferință, simpozion, workshop) de interes național, programate de către Ministerul Educației și Cercetării, denumit în continuare *MEC*, sau de către instituțiile de învățământ superior, în scopul dezvoltării activităților didactice și de cercetare;

b) susținerea acțiunilor desfășurate de instituțiile de învățământ superior pentru dezvoltarea internaționalizării: participarea la proiecte educaționale și de cercetare comune cu universități de prestigiu; susținerea în afara granițelor țării de cursuri de limbă, cultură și civilizație românească în sprijinul etnicilor români care doresc să studieze în România; participarea la târguri și expoziții internaționale de educație;

c) susținerea implicării instituțiilor de învățământ superior în acțiuni cu participarea studenților/pentru studenți, menite să contribuie la creșterea calității și prestigiului învățământului superior din țara noastră;

d) finanțarea unor situații speciale care contribuie la atingerea obiectivelor prevăzute în cadrul Strategiei Europa 2020 și în Strategia națională pentru învățământ terțiar 2015—2020 și care nu sunt finanțate prin fonduri europene;

e) asigurarea resurselor necesare pentru susținerea activităților extracurriculare ale studenților: participarea la conferințe internaționale, participarea la concursuri profesionale internaționale, participarea la festivaluri artistice;

f) asigurarea derulării activității curente a instituțiilor de învățământ superior, în condițiile în care veniturile nu mai pot acoperi costurile necesare, ca urmare a unui management defectuos care afectează desfășurarea procesului didactic. Alocarea fondurilor se face pentru o perioadă limitată la maximum 6 luni în 2 ani bugetari. Acest proces este condiționat de implementarea unui program de restructurare/plan de măsuri, asumat de senatul universității și aprobat de MEC, cu avizul prealabil al Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior;

g) asigurarea, în timpul exercițiului financiar, a finanțării acelor cheltuieli cu caracter neprevăzut și de urgență care nu au fost cuprinse în bugetul inițial, inclusiv a celor ocazionate de contractarea unor proiecte de cercetare;

h) cofinanțarea proiectelor dedicate dezvoltării și consolidării de rețele universitare europene;

i) susținerea instituțiilor de învățământ superior în procesul de evaluare a școlilor doctorale în vederea asigurării calității programelor de studii universitare de doctorat;

j) asigurarea resurselor necesare pentru susținerea domeniilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior care sunt cuprinse în clasamentul internațional de clasificare și ierarhizare: Academic Ranking of World Universities 2019 (<http://www.shanghairanking.com/>);

k) susținerea implicării instituțiilor de învățământ superior în parteneriate strategice pe direcțiile prioritare ale MEC în domeniul finanțării, inclusiv pentru proiecte naționale cu rol de fundamentare și implementare politici MEC, studii și analize-suport.

Art. 3. — (1) Pentru a fi accesate sume din *FSS*:

a) universitățile transmit o cerere MEC prin care solicită finanțare din *FSS*, în care se precizează tipul de sprijin solicitat [conform art. 2 alin. (3) lit. a)—k], cu justificarea și estimarea/fundamentarea sumei solicitate, precum și informații despre sumele primite în ultimii doi ani financiari, după caz;

b) Direcția generală învățământ universitar, prin Direcția guvernanța instituțiilor de învățământ superior, analizează

cererea, conform criteriilor de acordare a finanțării din FSS stabilite prin prezentul ordin și cu prioritățile strategice naționale fixate de MEC, și propune aprobarea sau neaprobarea cererii;

c) ministrul educației și cercetării aprobă/respinge cererea.

(2) Sumele alocate din FSS sunt considerate venituri proprii ale instituțiilor de învățământ superior de stat și sunt prevăzute în contractele de finanțare instituțională.

(3) Categoriile de cheltuieli pentru care pot fi utilizate sumele alocate din FSS sunt cele prevăzute de legislația în vigoare pentru finanțarea de bază.

(4) Instituțiile de învățământ superior de stat își asumă răspunderea pentru corectitudinea datelor transmise/furnizate MEC.

(5) Sumele nerepartizate până la sfârșitul anului se distribuie în conformitate cu prevederile metodologiei de alocare a fondurilor bugetare pentru finanțarea de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat.

Art. 4. — Instituțiile de învățământ superior de stat cărora li se repartizează pe baza contractului instituțional de finanțare fonduri pentru situațiile speciale, la solicitarea acestora, vor depune la finele anului financiar, la Direcția generală învățământ

universitar, o situație justificativă privind utilizarea acestor fonduri și vor publica pe site-ul universității un raport sintetic.

Art. 5. — (1) MEC notifică, verifică și/sau controlează instituțiile de învățământ superior de stat privind utilizarea sumelor în concordanță cu scopul pentru care au fost alocate.

(2) În situațiile prevăzute la art. 2 alin. (3) lit. f), implementarea programelor de restructurare/planurilor de măsuri este verificată și de Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, care înaintează către MEC un raport cuprinzând concluziile acestei verificări.

(3) În cazul în care la sfârșitul anului calendaristic se înregistrează economii, sumele aferente vor putea fi utilizate în anul următor, pe bază de proiecte aprobate de MEC, cu aceeași destinație.

Art. 6. — Direcția generală învățământ universitar, Direcția generală economică din cadrul MEC, Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior și instituțiile de învățământ superior de stat vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 30 ianuarie 2020.
Nr. 3.132.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

